

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 24Ek/656/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120279983
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Veronika Šuchová LL.M
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6120279983.5

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: mal. P. L., nar: XX.XX.XXXX, trvale bytom W. XXXX/X, XXX XX Y. N. nad G., prechodne bytom: I. ulica XXX/X, XXX XX Y. N. nad G., zastúpená zákonnou zástupkyňou - matkou: V. R., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom W. XXXX/X, XXX XX Y. N. nad G., prechodne bytom: I. ulica XXX/X, XXX XX Y. N. nad G., proti povinnému: N. L., nar: XX.XX.XXXX, trvale bytom: Y. N. nad G. XXX XX, o vymożenie zameškaného výživného vo výške 450,- Eur a bežného výživného vo výške 50,- Eur mesačne od 01.05.2020 s príslušenstvom, v exekúcii vedenej pred súdnym exekútorom: JUDr. Jozefom Martišíkom ml., so sídlom exekútorského úradu Samoty 1061, 020 01 Púchov, pod č. 266EX 81/2020, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, rozhodujúc o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 24Ek/656/2020 zo dňa 7. marca 2022, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 24Ek/656/2020 zo dňa 7. marca 2022 **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Dňa 07.03.2022 vydal Okresný súd Banská Bystrica konajúc vyšším súdnym úradníkom uznesenie pod sp. zn. 24Ek/656/2020, ktorým zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 20.04.2020 domáhal od povinného vymożenia zameškaného výživného vo výške 450,- Eur a bežného výživného vo výške 50,- Eur mesačne od 01.05.2020 s príslušenstvom na základe exekučného titulu: Rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 11P/39/2019-88 zo dňa 24.10.2019, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 07.11.2019 (ďalej len „exekučný titul“). Dňa 07.05.2020 súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. Jozefovi Martišíkovi ml., so sídlom exekútorského úradu Samoty 1061, 020 01 Púchov, ktorý exekúciu vedie pod č. 266EX 81/2020. V priebehu konania predložil povinný v poradí tretí návrh na zastavenie exekúcie. Povinný vo svojom treťom návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že exekúcia je neplatná a požaduje zrušenie exekúcie. Maloletý oprávnený prostredníctvom zákonnej zástupkyne uviedol, že nesúhlasí so zastavením exekúcie, nakoľko povinný uvádza nezmysly. Zákonná zástupkyňa vždy konala podľa nariadenia miestneho súdu a tým nemarí výkon súdneho rozhodnutia. Po preskúmaní návrhu na zastavenie exekúcie a ďalších podaní v spise mal súd preukázané, že tento bol podaný ako tretí návrh na zastavenie exekúcie, a to po uplynutí 15 dňovej lehoty od doručenia upovedomenia o zastavení exekúcie. Súd poučil strany o tom, čo je účelom exekučného konania a za akých podmienok sa uskutočňuje. Zároveň uviedol rozsah prieskumnej činnosti exekučného súdu. Voči povinnému uviedol, že návrh na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od exekúcie v prípadoch vymedzených Exekučným poriadkom. Povinný v návrhu musí uviesť skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, a ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, resp. bránia jeho vymáhatelnosti alebo sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. Čo sa týka rozsahu argumentov, ktoré môžu byť podané povinným v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie, súd uviedol, že

je rozdiel medzi návrhmi, ktoré boli podané včas a ktoré boli podané po lehote. Povinný môže v priebehu exekučného konania podať viacero návrhov na zastavenie exekúcie, avšak pri druhej skupine návrhov (návrhy po lehote) sa uplatňuje tzv. koncentračná zásada. Podstatou koncentračnej zásady je, že určité (spravidla procesné) úkony sa musia všetky skoncentrovať v určitom štádiu konania. V návrhu na zastavenie exekúcie podanom po uplynutí lehoty 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie môže povinný uplatniť iba právne skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí tejto lehoty okrem prípadu, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť. Ak právna skutočnosť tvrdená v návrhu na zastavenie exekúcie nie je predložená včas, exekučný súd na ňu nemôže prihliadnuť, t.j. návrh povinného na zastavenie exekúcie je teda v tejto časti právne neúčinný. Neskoršie návrhy povinného na zastavenie exekúcie už odkladný účinok nemajú, teda exekútor aj napriek podanému návrhu môže vymáhať nároky špecifikované v poverení na vykonanie exekúcie. Súd konštatoval, že povinný použil v treťom návrhu na zastavenie exekúcie totožné argumenty ako v predchádzajúcich prípadoch. V zmysle koncentračnej zásady súd neprihliadol na dôvody, ktoré povinný uviedol vo svojom treťom návrhu na zastavenie, nakoľko nastali pred uplynutím zákonom stanovenej lehoty. Povinný neuviedol také skutočnosti, ktoré nemohol bez vlastnej viny skôr uplatniť. Povinnému nič objektívne nebránilo uplatniť svoje námietky v zákonnej lehote a preto súd jeho návrh na zastavenie exekúcie zamietol ako oneskorene podaný. Keďže ku dňu začatia exekúcie si povinný povinnosť uvedenú vo výroku exekučného titulu nesplnil v zmysle právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, exekúcia a aj exekučné konanie sa začali dôvodne. Poverenie na vykonanie exekúcie tak bolo vydané na podklade právoplatného a vykonateľného exekučného titulu. Súd pri rozhodovaní o treťom návrhu povinného na zastavenie exekúcie, vychádzajúc z dôkazných prostriedkov uvedených v odôvodnení, dospel k záveru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie nie je dôvodný, nakoľko povinný nepreukázal súdu dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, v spojení so skutočnosťou, že súd ex offo nenašiel dôvod na zastavenie exekúcie, a preto súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku v celom rozsahu zamietol. Náhradu trov konania stranám nepriznal, nakoľko si ich neuplatnili. Vyšší súdny úradník napadnuté uznesenie právne odôvodnil ustanovenia mi § 61k ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 5. § 61l ods. 3, § 45 ods. 1, , 201 ods. 1 písm. a) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“).

3. Proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, ktoré bolo povinnému doručené dňa 11.03.2022 podal povinný sťažnosť, ktorá bola súdu doručená elektronicky dňa 11.03.2022. Súd preto konštatuje, že sťažnosť bola podaná včas. V podanej sťažnosti povinný uviedol cit. „Z. N.! W. tvrdíš, že nie som právny zástupca a správca majetku maloletej P. L.. takže uvedená exekúcia je v rozpore rozsudkom XXP/XX/XXXX-XX rovnako ako K. N. ml., že V. R. ,K. N. ml. a N. I. majú právo poškodzovať záujmy maloletej P. L. a že sa priznávaš k okrádaniu maloletej P. L. a , nemôžem vytvárať úpory v prospech maloletej P. L. .K. N. nie je sorávca a ani zákonný zástupca maloletej nakoľko si sa s K. N. ml priznala k trestným činom krádeže ,marenia súdneho rozhodnutia ,antisemitizmu ,poškodzovanie maloletej osoby .H. je neplatná K. N. ml. aj ty ste spolupáchatelia. N. za priznanie sa k týmto trestným činom. H. je neplatná a zamietla sa.“

X. V zmysle § 202 ods. X H. poriadku, v exekučnom konaní koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, ak nejde o rozhodnutie o príklepe. Sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Pojednávanie súd nariaďuje, ak to pokladá za potrebné.

5. V zmysle § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

6. V zmysle § 239 ods. 1 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

7. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

8. V zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

9. V zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

10. V zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

11. V zmysle § 61k ods. 3 Exekučného poriadku v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

12. V zmysle § 61k ods. 4 Exekučného poriadku, návrhy na zastavenie exekúcie podľa odseku 3 odkladný účinok nemajú.

13. V zmysle § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

14. V zmysle č. 8 CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

15. V zmysle § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

16. V zmysle § 63 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z. z., ak to majetkové pomery povinného rodiča dovoľujú, za odôvodnené potreby dieťaťa možno považovať aj tvorbu úspor. V takom prípade súd uvedie pri určení výživného sumu výživného, ktorá je určená na tvorbu úspor, a uloží povinnému rodičovi, aby túto sumu poukazoval na osobitný účet maloletého dieťaťa, ktorý v prospech neho zriadi rodič, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Na nakladanie s prostriedkami na účte maloletého dieťaťa je potrebný súhlas súdu.

17. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 249 CSP a dospel k záveru, že sťažnosť povinného nie je dôvodná. Súd v rozhodnutí vydanom vyšším súdnym úradníkom v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver. Keďže ani v priebehu konania o sťažnosti sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, súd musel sťažnosť povinného ako nedôvodnú zamietnuť a sudca sa stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

18. Napriek zneniu cit. ust. § 202 ods. 2 Exekučného poriadku súd k veci ešte uvádza, že zákon v § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne uvádza dôvody, pre ktoré súd môže exekúciu zastaviť. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie neuviedol žiadne relevantné dôvody na zastavenie exekúcie, ktoré by umožňovali postup súdu podľa § 61k Exekučného poriadku. V danom prípade je exekučným titulom Rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 11P/39/2019-88 zo dňa 24.10.2019, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 07.11.2019, konkrétne oprávnený žiadal v tejto exekúcii vymôcť nárok z titulu výživného určeného na tvorbu úspor (výrok IV exekučného titulu). Vymáhaný nárok bol špecifikovaný ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie ako zameškané výživné v celkovej

sume 450,- Eur a bežné výživné. Z výroku IV. predloženého exekučného titulu vyplýva, že povinný je povinný prispievať maloletej oprávnenej na tvorbu úspor vo výške 50,- Eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred na účet maloletej, ktorý v prospech maloletej zriadi matka a číslo účtu oznámi otcovi. Účinnosť tejto povinnosti stanovil súd od 23.07.2019. Z obsahu spisu vyplýva, že nebolo sporné, že matka zriadila v prospech maloletej oprávnenej účet v Poštovej banke, a.s. na tvorbu úspor a o tejto skutočnosti povinný mal vedomosť. Spornosť vidí súd v tom, že povinný tento účet neuznáva a z tohto dôvodu nechce hradieť maloletej oprávnenej peniaze na tvorbu úspor. V prebiehajúcej exekúcii sa touto otázkou zaoberal exekučný súd už v rozhodnutí o prvom návrhu povinného na zastavenie exekúcie, v ktorom dospel k záveru, že námietky povinného voči exekúcii sú nedôvodné. Sudca odkazuje na toto uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 24Ek/656/2020 zo dňa 19.08.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 09.09.2020 a opätovne podčiarkuje, že „Zákon o rodine v ust. § 63 ods. 3 presne stanovuje oprávnenie, ako aj povinnosť súdu pri určovaní výživného určeného na tvorbu úspor, v zmysle ktorého ustanovenia v danej veci postupoval aj Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, keď určil sumu (výšku výživného) na tvorbu úspor, otca (povinného) zaviazal povinnosťou zasielať určené výživné na osobitný účet maloletej Zoji, matke, ktorej bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti uložil povinnosť zriadiť osobitný účet maloletej, súčasne uložil matke povinnosť oznámiť otcovi (povinnému) číslo účtu. Druh účtu zákon neurčuje (nie je to ani oprávnenie súdu), pokiaľ ide o dobu trvania účtu zákon predpokladá sporenie finančných prostriedkov pre deti minimálne do dosiahnutia ich plnoletosti, resp. do doby, dokedy bude v možnostiach povinného rodiča prispievať deťom na tvorbu úspor. V tomto smere súd dáva matke do pozornosti účel tvorby úspor, rovnako jej povinnosť postupovať pri zriaďovaní osobitného účtu maloletej v súlade s účelom ust. § 63 ods. 3 Zákona o rodine. Pokiaľ ide o nakladanie s finančnými prostriedkami na osobitnom účte maloletej Zoji, napriek tomu, že zastupovanie a správu majetku majú v danej veci obaja rodičia, a to na základe právoplatného rozsudku súdu, ust. § 63 ods. 3 Zákona o rodine predstavuje osobitnú právnu úpravu vo vzťahu k ust. § 24 ods. 1 Zákona o rodine, čo znamená, že s účtom nakladať je oprávnený rodič, ktorému je dieťa zverené do osobnej starostlivosti, avšak, čo treba osobitne zdôrazniť je, že nakladanie s prostriedkami úspor výživného podlieha vždy schváleniu súdom v konaní starostlivosti o maloleté deti. (Rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 11CoP/536/2015 zo dňa 26.04.2016)“ Uvedený odkaz sudca robí v nadväznosti na prejav nespokojnosti povinného s prejednávaním jeho veci. Sudca považoval za vhodné odcitovať právne posúdenie z predchádzajúceho (prvého) konania o návrhu na zastavenie exekúcie. Pričom je evidentné, že dané rozhodnutie už je právoplatné a sudca ho vzhľadom na jeho obsah považuje za ústavne udržateľné.

19. Následne sudca pristúpil k prejednaniu tretieho návrhu na zastavenie exekúcie. Po oboznámení sa s podaniami ako aj s obsahom sťažnosti súd musí konštatovať, že povinný v konaní o treťom návrhu na zastavenie exekúcie nepredložil a nepreukázal žiadne dôkazy, ktoré by preukazovali nedôvodnosť začatej exekúcie a viedli by k jej zastaveniu. Skutočnosť, že povinný čaká na založenie už založeného sporiaceho účtu nie je dôvodom pre ktorý by mala byť exekúcia zastavená. Uvedenú skutočnosť súd navyše už právne posúdil a vyhodnotil ju ako nedôvodnú.

20. Sudca poukazuje na to, že v exekučnom konaní sa uplatňuje prejednacia zásada, ktorá znamená, že strana (účastník exekučného konania) má jednak povinnosť tvrdenia a jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana, ktorá tieto povinnosti nesplnila. Inými slovami povedané ak neboli preukázané tvrdenia strany, v tomto prípade povinného o neexistencii zriadeného účtu maloletej oprávnenej, je potrebné konštatovať, že povinný dôkazné bremeno neunesol, čoho následkom je rozhodnutie súdu v jej neprospech. Pokiaľ teda povinný podal návrh na zastavenie exekúcie, toto jeho podanie malo obsahovať aj návrhy na vykonanie dôkazov na preukázanie tvrdených skutočností, keďže dôkazné bremeno zaťažuje povinného. Nestačia len jeho tvrdenia o tom, že len čaká na zriadenie sporiaceho účtu.

21. Navyše, v danom prípade vzhľadom na to, že sa jedná o ďalší návrh na zastavenie exekúcie, sa vec prejednáva podľa ustanovenia § 61k ods. 3 a ods. 4 v spojení s ustanovením § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, čo znamená, že sa v tomto konaní použije koncentračná zásada. Premietnutím uvedeného na predmetnú vec exekučný súd uvádza, že so zreteľom na § 61k Exekučného poriadku nemôže prihliadnuť na skutočnosti a dôkazy, ktoré účastník exekúcie mohol a mal použiť pri včasnom podaní návrhu na zastavenie exekúcie, s výnimkou skutočností, na ktoré musí prihliadnuť ex offa, skutočností, ktoré nastali po uplynutí lehoty 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie povinnému a skutočností ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol uplatniť skôr. V konaní o treťom návrhu povinného

na zastavenie exekúcie povinný nepredložil žiadne nové dôkazy. Opätovne používal argumentáciu z predchádzajúcich podaní. Z tohto dôvodu vyšší súdny úradník správne postupoval, keď v konaní o treťom návrhu povinného na zastavenie exekúcie použil koncentračnú zásadu. Na uvedenom stave sa nič nezmenilo ani v rámci sťažnostného konania.

22. Možno konštatovať, že v posudzovanom prípade sa exekúcia vedie na podklade spôsobilého exekučného titulu, ktorý je vykonateľný aj po materiálnej aj po formálnej stránke a z ktorého je zrejmé, kto má plniť, komu má plniť, akú povinnosť a v akej lehote má plniť. Na základe uvedených skutočností, súd konštatuje, že nezistil, žiadny rozpor medzi podaným návrhom na vykonanie exekúcie a Exekučným poriadkom, ktorý by odôvodňoval povinnými tvrdený dôvod na zastavenie exekúcie.

23. Súd v tomto smere dodáva, že za skutkového stavu, keď oprávnený disponuje právoplatným a vykonateľným exekučným titulom, exekučný súd nemôže oprávnenému odoprieť právo domáhať sa súdnej ochrany pri výkone priznaného práva. Oprávnený si v exekučnom konaní iba uplatňuje právo priznané mu vykonateľným exekučným titulom, ktoré nebolo povinným splnené dobrovoľne, t.j. realizuje svoje právo. Nekoná v rozpore s právom.

24. Na záver považuje exekučný súd za dôležité zdôrazniť, že právo na výživné je zákonným oprávnením dieťaťa, výživné platené povinným rodičom slúži k okamžitému uspokojovaniu potrieb oprávneného a povinný by mal zodpovedne pristupovať k plneniu svojej zákonnej povinnosti a dbať o to, aby vyživovaciu povinnosť plnil tak ako mu bola stanovená.

25. Preskúmaním sťažnosťou napadnutého uznesenia vydaného vyšším súdnym úradníkom a dôvodmi uvedenými v sťažnosti dospel súd k záveru, že rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka je vo výroku vecne správne. Sudca podľa § 250 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 200 Exekučného poriadku sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 24Ek/802/2021 zo dňa 09.11.2021 vydaného vyšším súdnym úradníkom ako nedôvodnú zamietol, keď sa stotožnil so záverom o tom, že exekúcia bola nariadená dôvodne a v konaní nebol preukázaný žiadny dôvod, pre ktorý by muselo dôjsť k jej zastaveniu.

26. Nakoľko si oprávnený a povinný neuplatnili nárok na náhradu trov konania, súd o týchto nárokoch nerozhodoval a oprávnenému ani povinnému náhradu trov konania nepriznal.

27. Vzhľadom na uvedené sudca rozhodol tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie. (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).